

Cum Patre, & almo Spiritu
In sempiterna secula. Amen.
† Domine refugium factus
es nobis.

℞. A generatione, & pro-
genie.

AD BENEDICTUS. *Añã.*

Ecce Deus noster iste, ex-
pectavimus eum: & salva-
bit nos, sustinimus eum, &
exultabimus, & letabimur in
salutari ejus, alleluia.

Oratio: Deus, qui nos in
tantis, ut in *Vesperis*.

Deinde fit commemoratio Do-
minicæ occurrentis.

AD PRIMAM.

℞. Christe Fili.

† Qui natus es de Maria
Virgine.

AD TERTIAM.

Añã. Ecce Deus Salvator
meus, fiducialiter agam: quia
factus est mihi in salutem,
alleluia.

Capitul. Benedictum no-
men tuum.

℞. Redime me Domine: *

Et miserere mei. Redime me.
† In Ecclesiis benedicam
te Domine. Et miserere mei.
Gloria Patri Redime.

† Memento nostri Domine
in beneplacito populi tui.

℞. Visita nos in salutari
tuo.

AD SEXTAM.

Añã. Haurietis aquas in
gaudio de fontibus.

Capitul. 1. Corinth. 1.

EX ipso autem vos estis in
Christo Jesu, qui factus est
nobis sapientia à Deo, & jus-
titia, & sanctificatio, & Re-
demptio.

℞. Memento nostri Domine
* in beneplacito populi tui.
Memento.

† Visita nos in salutari tuo.
In beneplacito. Gloria Patri.
Memento.

† Redemisti nos Domine in
sanguine tuo.

℞. Et fecisti nos Deo nos-
tro regnum.

AD NONAM.

Añã. Exulta, & lauda ha-
bitatio Sion.

Capitul. Apocal. 4.

Dignus es Domine Deus
noster accipere gloriam,
& honorem, & virtutem: quon-
iam occisus es, & redemisti
nos Deo in sanguine tuo ex
omni tribu, & lingua, & po-
pulo, & natione, & fecisti nos
Deo nostro regnum.

℞. Notam fecisti in popu-
lis, * Virtutem tuam. Notam.

† Redemisti in brachio
tuo populum tuum. Virtutem
tuo. Gloria Patri. Notam.

Da.

† Domine refugium factus
es nobis. *1. Cor. 1. xlii*
℞. A generatione, & pro-
genie.

In secundis *Vesperis*, omnia
dicunt. ut in primis.

AD MAGNIFICAT. *Añã.*

Regnum tuum, regnum om-
nium sæculorum, & do-
minatio tua in omni generatio-
ne, & generationem. Alleluia.
Oratio: Deus, qui nos in
tantis, ut supra.

Deinde fit commemoratio Do-
minicæ occurrentis.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

FESTA AUGUSTI.

DIE VI. AUGUSTI.

In Feste Transfigurationis
Domini.

Fit ut in Breviario.

In Angelopolit. verò Ecclesia
omittitur ix. leñ. de S. Xysto,
& ejus loco dicitur sequens.

LECTIO IX.

Desumpta ex Oñarvario
Romano.

TU verò Matthæi philoso-
phiam considera, qui non
celavit nomina eorum, qui
propositi fuerant: Quod &
Joannes sapius facit, cum exi-
mias Petri laudes verissimè,
& diligentissimè describat.

Nullum enim in hoc Aposto-
lorum consortio, livor, aut ina-
nis gloria locum habebat. Pri-
mos igitur Apostolorum seor-
um assumpsit. Quomobrem
eos solos accepit? Quia exce-
llentiores cæteris, videlicet, e-
rant: Cùm autem non illicet,
sed post sex dies hoc fecit? Ne
cæteri, scilicet, discipuli, seu
homines moverentur: qua de
re nec eos nominavit, quos ac-
cepturus erat.

Tu autem, &c.

DIE XIII. AUGUSTI.

Pro Metropolitana Ecclesia,
& ejus Archiepiscopatu.

In Feste Ss. Mm. Hippolyti,
& Cassiani.

Patron. hujus Civitatis, Mexic.
Duplex primæ classis cum
Octava.

Omnia de Comuni pluri-
morum Martyrum.

Oratio: Da, quæsumus om-
nipotens Deus, &c.

Lectioes primi Nocturni
Fratres debitores.

In secundo Nocturno lectio
quarta Ss. Hippolyti, & Cas-
siani Mart. ut in Brev. quin-
ta & sexta Quotiescumque, de
eodem Communi.

In tertio Nocturno Homi-
lia in Evangelium: Cùm au-
dieritis.

Et

Mis-

Missa: Intretj dicitur Credo,
& per Octavam.

DIE XIII. EJUSDEM.
In toto Episcopatu Anglo-
politano.

In Festo Sancti Xysti Papæ
& Martyris.
Cujus Reliquia asseruatur in
Ecclesia Cathedrali.

Duplex.

Omnia de Communi unius
Martyris.

Oratio: Infirmiorem, de eo-
dem Communi.

Lectiones primi Nocturni de
Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.
Xystus Secundus, &c. ut in
Breviario die vi. hujus.

LECTIO V.
Sermo S. Augustini Episcopi:
Triumphalis, de Communi.

LECTIO VI.
Coronata itaque.

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evangelium: Si
quis venit. de eodem Communi.
Missa: Statuit. Et in Matrice
dicitur Credo.

DIE XIV. AUGUSTI.

Secunda die infra Octavam Ss.
Martyrum Hippolyti, & Cas-
siani.

Lectiones primi Nocturni de
Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.
Ex Epistola Sancti Cypriani
Episcopi, & Martyris, ad Mar-
tyres. Epist. 25.

LECTIO IV.

Imposuerunt compedes pedi-
bus vestris, & membra felicia,
ac Dei templa infamibus
vinculis ligaverunt, quasi
cum corpore ligetur, & spiri-
tus, aut aurum vestrum ferri
contagione maculetur. Dicatis
Deo, hominibus, & fidem
suam religiosa virtute testanti-
bus: ornamenta sunt ista, non
vincula: nec christianorum pe-
des ad infamiam copulant, sed
clarificant ad coronam. O pe-
des feliciter vinciti, qui non a
fabro, sed a Domino resolvun-
tur! O pedes feliciter vinciti, qui
itinere salutari ad paradisum
diriguntur! O pedes in sæculo
ad præsens ligati, ut sint sem-
per ad Dominum liberi!

¶ Sancti tui.

Paulo post.

LECTIO V.

Quis non libenter, & prom-
ptè calicem, salutis ac-
cipiat? Quis non appetat
gaudibundus, & latus, in quo
aliquid & ipse Domino suo
retribuatur? Quis non pretiosam
in conspectu Dei mortem for-
titer, & constantè excipiat, pla-

placiturus ejus oculis, qui nos
in congressione nominis sui
desuper spectans volentes,
comprobat, adjuvat dimican-
tes, vincentes coronat, retri-
butione bonitatis, ac pietatis
paternæ remunerans in nobis,
quidquid ipse præstitit, & ho-
norans, quod ipse perfecit?

¶ Verba carnicum.

Circa fin. LECTIO VI.

Quis nunc vobis, dilectis-
simi fratres, conscientia
victoris vigor? Quæ su-
blimitas animi? Quæ in sensu
exultantia? Qui triumphus in
pectore? Unumquemque ves-
trum stare ad promissum Dei
præmium, de iudicii die esse se-
curum? Ambulare captivo qui-
dem corpore, sed corde reg-
nante scire: Christum secum
esse præsentem, gaudentem
tolerantia servorum suorum,
per vestigia, & vias suas ad
regna æterna gradientium?
Planè quia nunc vobis in pre-
cibus efficacior sermo est, &
ad impetrandum, quod peti-
tur facilius oratio est: petite
impensius, & rogate, ut qui
hic charitatis, & pacis vincu-
lo copulati stetimus, pariter
in regnis cœlestibus gaudea-
mus.

¶ Tamquam aurum.

IN III. NOCTURNO.
LECTIO Sancti Evangelii secun-
dum Lucam. Cap. 21.

LECTIO VII.

In illo tempore: Dixit Jesus
discipulis suis: Cum audie-
ritis prælia, & seditiones, no-
lite terri: oportet primùm
hæc fieri, sed nondum statim
finis. Et reliqua.

De Homilia Sancti Gregorii
Papæ.

Ex Homilia 35. in Evang.

Omnia, quæ ad usum vitæ
accepimus, ad usum con-
vertimus culpæ: prout cuncta,
quæ ad usum prævitatis infle-
ximus, ad usum nobis vertun-
tur ultionis. Tranquillitatem
quippè humanæ pacis ad usum
vertimus vanæ securitatis: pe-
nitionem terræ pro habi-
tatione dileximus patriæ: salu-
tem corporum redegimus in
usum vitiorum: ipsa æterna
blandimenta aëris ad amorem
nobis servire cœgimus terre-
nae delectationis. Jure igitur
restat, ut simul nos omnia fe-
riant, quæ simul omnia vitis
nostris malè subacta servie-
bant: ut quod prius in mundo
incolumes habuimus gaudia,
tor de ipso postmodum cogamur
sentire tormenta.

¶ Propter testamentum.

Ec 2

Pa-

Pauli post. *LECTIO VII.*

Quia autem cuncta hæc non de iniustitia ferientis sunt, sed de meritò mundi patientis, facta pravorum hominum præmittuntur, cum dicitur: Sed antè hæc omnia injicient vobis manus suas. Ac si apertè dicat: Prius corda hominum, & post elementa turbantur: ut cum rerum ordo confunditur, ex qua jam retributione veniat, demonstretur. Nam quamvis finis mundi ex ipso suo ordine pendeat; per-versiores tamen quosque inveniens, quia dignè ruinis illius opprimantur, innotescit.

y. Sancti mei.

Leitio nona Vigiliæ Assumptionis, in Laudibus fit commemoratio Orlavæ S. Laurentii, Vigiliæ, & S. Eusebii Confessoris.

Missa dicitur de Vigiliis, cum commemorat. Orlavar., &c.

DIE XIV. AUGUSTI.

In Festo S. Hieronymi Emiliani, Congregationis Somasche Fundatoris.

Duplex.

Vespere de Sancto Vincentio à Paulo, à Capitulo de sequenti.

Omnia de Communi Confessoris, non Pontificis, præter sequent.

ORATIO.

DEUS misericordiarum Pater, per merita, & intercessionem Beati Hieronymi, quem Orphanis adiutorem & patrem esse voluisti, concede: ut spiritum adoptionis, quo Filii tui nominamur, & summus, fidelitèr custodiamus. Per Dominum nostrum.

IN I. NOCTURNO.

Leitioes primi Nocturni de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

Hieronymus è gente Patricia Emilia Venetiis ortus, à prima adolescentia militiæ addictus, difficilimis Reipublicæ temporibus Castro novo ad Quarum in montibus Tarvisinis præficitur. Arce ab hostibus capta, ipse in teterimum carcerem detruditur, manibus, ac pedibus vincus; cui omni humana ope destituito Beatissima Virgo, ejus precibus exorata, clemens adest, vincula solvit, & per medios hostes, qui vias omnes obsederant, in Tarvisii conspectum incolumen ducit. Urbem ingressus, ad Deiparæ aram, cui-

se voverat, manicas, compedes, catenas, quas secum detulerat, in accepti beneficii testimonium suspendit. Reversus Venetias, cœpit pietatis studia impensius colere, in paupere mirè effusus, sed puerorum præsertim misertus, qui parentibus orbat, egeni, & sordidi per urbem vagabantur, quos in ædes à se conductas recepit de suo alendos, & Christianis moribus imbuendos.

y. Honestum fecit.

LECTIO V.

PER eos dies Venetias apulerant Beatus Cajetanus, & Petrus Carafa postmodum Paulus Quartus, qui Hieronymi spiritu, novoque instituto colligendi Orphanos probatos, illum in incurabili Hospitali adduxerunt, in quo Orphanos, simul educaret, atque agrotis pari charitate inserviret. Mox eorumdem hortatu in proximam continentem profectus, Brixie primum, deinde, Bergomi, atque Novocomi Orphanotrophia erexit, Bergomi præsertim, ubi præter duo, pro pueris unum, & pro puellis alterum, domum excipiendis, novo in illis regionibus exemplo, Mulieribus à turpi vita ad poenitentiam cor-

versis, aperuit. Somaschæ demum subsistens, in humili pagoco Agri Bergomensis ad Venetæ ditionis fines, sibi, ac suis ibi sedem constituit, formamque induxit Congregationis, cui propterea à Somascha nomen factum, quam subinde auctam, & propagatam nedum Orphanorum regimini, & Ecclesiarum cultui, sed ad majorem Christianæ Reipublicæ utilitatem, adolescentium in litteris, & bonis moribus institutioni in Collegiis, Academicis, Seminariis additam Sanctus Pius Quintus inter Religiosos Ordines adscripsit, cæterique Pontifices privilegiis ornarunt.

y. Amavit eum Dominus.

LECTIO VI.

Orphanis, colligendis intentus Mediolanum proficiscitur, atque Ticinum, & utrobique collectis agminibus puerorum, tectum, victum, vestem, magistros, nobilibus Viris faventibus, providè constituit. Indè Somascham redux, omnibus omnia factus, à nullo abhorreat opere, quod in proximi bonum cedere pervideret. Agricolis immixtus per agros sparsis, dum se illis adiutorem in metendis frugibus præ-

præbet, mysteria fidei explicabat, puerorum capita porrigine fœda abstergens, & patienter tractans curabat, putridis rusticorum vulneribus medebatur eo successu, ut gratia curationum donatus censeretur. In monte, qui Somaschæ imminet, reperta specu, in illam se abdidit: ubi se flagellis cadens, dies integros jejunijs transigens, oratione in plurimam noctem protrahat, super nudo saxo brevem somnum carpens, sui, aliorumque noxarum poenas luebat. In huius specus interiori recessu ex arido silice extillat aqua precibus Servi Dei, ut constans traditio est, impetrata, quæ usque in hodiernam diem jugiter manans, & in varias regiones delata, agris sanitatem plerumque conciliat. Tandem ex contagione, quæ per omnem vallem serpebat, dum ægrotantibus inservit, & vita functos propriis humeris ad sepulturam defert, contracto morbo, annos natus sex, & quinquaginta, quam paulo ante prædixerat, pretiosam mortem obit anno millesimo quingentesimo trigesimo septimo: quem pluribus in vita, & post mortem miraculis illustrem Bene-

dictus Decimus Quartus Beatorum, Clemens verò Decimus tertius Sanctorum fastis solenniter adscripsit.

¶ Iste homo perfecit.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO Sancti Evangelii secundum Mattheum.

LECTIO VII. Cap. 19. b.

¶ In illo tempore: Oblati sunt ei parvuli, ut manus eis imponeret, & oraret. Et reliqua.

Homilia Sancti Joannis Chrysostomi.

Homilia 62. in Mattheum.

CUR discipuli pueros abiegebant? Dignitatis causa. Quid ergo ille? Ut doceat illos modestè sapere, fastumque mundanum conculcare, & suscipit, & ulnis complectitur, talibusque regnum cœlorum pollicetur, id quod etiam dixit superius. Et nos igitur, si volumus hæredes esse cœlorum, hanc virtutem cum diligentia magna sectemur. Hoc est enim Philosophiæ culmen, simpliciter esse cum prudentia: hæc vita est Angelica. Anima enim pueruli omnibus animi morbis vacua est: non memoria retinet injuriarum, sed eas inferentes adit, ut amicos, ac si nihil factum esset. Et quamvis à matre verberibus

cadatur, eam semper querit, & omnibus anteponit.

¶ Iste est qui ante Deum.

LECTIO VIII.

SI Reginam ipsi ostendas diademate ornatam, non præferet eam matri pannis detritis vestitæ, mallisque illam incultam videre, quam Reginam mirificè amictam. Nam quod suum, quod alienum est, non est paupertate, vel divitiis, sed ex amore existimare solet, & nihil plus requirit, quam necessaria, atque ut lacte repletus est, statim à mamma abscedit. Non eisdem, quibus nos, ærumnis premitur, nec pecuniarum jactura, rebusque similibus, nec iisdem, quibus nos fluxis rebus lætatur, neque corporum pulchritudinem miratur. Ideò dicebat: Talium est enim regnum cœlorum, ut ex proposito voluntatis illa operemur, quæ ex natura sua pueri faciunt.

¶ Sint lumbi vestri.

LECTIO IX.

Quia enim Pharisei non aliud, quam à nequitia, & arrogantia agenda ferebantur, ideò ubique discipulos suos simplices esse jubet, illosque subindicat, dum hos instituit. Nihil enim

ita superbiam parit, ut principatus, & primi consessus. Quoniam igitur discipuli per totum terrarum orbem multum honoris consecuturi erant ipsorum animos prævenit, nec sinit eos humanum quid pati, nec honorem à vulgò expetere, vel ante alios sese efferre. Nam etiam si hæc parva videntur esse, at malis ingentibus causam præbent: sic enim instituti Pharisei in malorum culmen ascenderunt; salutationes primos consessus, & medietos requirentes, hinc in ardentem gloriæ cupiditatem, inde verò in impietatem lapsi sunt.

Te Deum laudamus.

In Laudibus fit commemoratio. Octavarum, Vigilia, & S. Eusebii.

In secundis Vesperæ Assumptæ sine commemorat.

DIE XX. AUGUSTI.

Octava Ss. Mm. Hippolyti, & Cassiani.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Sermo S. Fulgentii Episcopi.

Sermo 10. LECTIO VI.

¶ Elestat videre campos, setum aureis maturatis

calamis aristarum delectabilis libet attendere campos Ecclesie martyrum micantes, plantatos de uno cruore per Agni sanguinem innocentem. Segetes etenim sunt passiones martyrum, juxta cursus aquarum, rigati fontibus lacrymarum. Nam sic modo beatus David martyrum purpurata germina, & ante messores gaudiorum tamquam manceps secanti messoria cythara decantabat: Qui seminant, inquit, in lacrymis, in gaudio metent. Ubi seminant in lacrymis, nisi juxta arborem crucis, ubi est fons proximus Salvatoris?

¶ Sancti tui.

LECTIO V.

Unde de latere ejus sanguinis a guttae stillarunt, & pluvia cruoris, & aqua seminata est tolerantia confessorum. De ipso ligno virentis crucis juxta fontem sanguinis plantata virginitas floruit castitatis: inde plantata martyrum tolerantia coepit seminis sui germina colligere purpurata. Nam unde martyres tolerant, nisi per Dominicam crucem? Unde martyres, in quorum cordibus lex Dei est, maledictiones non timent hominum, nisi quia Christus Dominus pertulit pa-

tienter improperia Judaeorum? Ista ergo seminatio sanguinis Christi fecit semina martyrum pullulare in campo matris Ecclesie, & dicit David: Qui seminant in lacrymis, in gaudio metent: euntes ibant, & flebant.

¶ Verba carnificum.

Circa fin. LECTIO VI.

Revertuntur? Non flentes, sed gaudentes: non adhuc seminantes, sed manipulos suos laeta cervice portantes. O germina, quae non urit flamma, quia juxta flumen sunt vitreum in Jerusalem; & perpetuo virescunt flore immortalitatis vitae aeternae. Nesciunt marcescere, quia non timeant pro justitia flammis arderi: quia Agnus deductus eos ad vitae fontes aquarum, & delebit omnem lacrymam ab oculis eorum, & florebit sicut liliū in medio Angelo-

rum.

¶ Tamquam aurum.

IN III. NOCTURNO.

LECTIO Sancti Evangelii secundum Lucam. Cap. 21.

LECTIO VII.

In illo tempore: Dixit Jesus ad Discipulis suis: Cum audieritis praemia, & seditiones,

no-

nolite terri: oportet primum haec fieri, sed nondum statim finis. Et reliqua.

Homilia Sancti Augustini Episcopi.

Serm. 14. lib. 50. Homil.

Domine noster Jesus Christus testibus, id est, martyribus suis, pro humana fragilitate sollicitis, ne forte eum confitendo, atque moriendo perirent, magnam securitatem dedit, dicens: Capillus de capite vestro non peribit. Times ergo ne pereas, cujus capillus non peribit? Si sic custoditur superflua tua, in quanta securitate est anima tua? Non perit capillus; qui cum tondetur, non sentis; & perit anima, per quam sentis? Sane multa dura eos passuros esse praedixit, ut praedicando faceret paratiores, dicerentque illi: Paratum cor meum.

¶ Propter testamentum.

LECTIO VIII.

Quid est, Paratum cor meum, nisi, Parata voluntas mea? Paratam ergo habent martyres voluntatem in martyrio, sed praeparatur voluntas a Domino. Illis autem in malis duris, atque asperis futuris commemorans adjecit. In patientia vestra pos-

sidebitis animas vestras. In vestra patientia, inquit, non enim esset patientia tua, si non ibi esset, & voluntas tua. In vestra patientia: sed unde vestra? Nostrum est, quod a nobis habetur, nostrum est & quod nobis donatur.

¶ Sancti mei.

LECTIO IX.

Quomodo enim aliquid donas, nisi ut ejus sit cui donas? Aperta est enim illa confessio: Nonne Deo subicietur anima mea, ab ipso enim est patientia mea? Dicit nobis ipse, in vestra patientia: dicamus illi & nos, patientia mea ab ipso est. Tuum fecit donando, non ingratus esse tibi assignando. Nonne in Oratione Dominica dicimus, & nostrum est quod a Deo est? Quotidie dicimus, Panem nostrum quotidianum. Jam dixisti, Nostrum; & dicis, Da nobis: ecce nostrum; ecce da nobis? Illo dante fit nostrum.

Te Deum laudamus.

DIE XXVI. AUGUSTI.

In Festo S. Constantii Mart. Cujus Reliquia asseruatur in Angelopolitana Ecclesia.

Duplex.

Omnia ut in die xi. Julii, cum commemoratione S. Zephy-

Fi

ri.

rini in Vesperis, Laudibus, & in Missa; & in Matutinis legitur ejus ix. lectio.

DIE XXVII. AUGUSTI.

In Festo Sanctæ Teresie Virginis, Secundo.

Duplex.

Omnia ut in Communi Virginis, ut in die xv. Octobris.

In utrisque Vesperis, & Laudibus.

HYMNUS.

Regis superni nuntia
Domum paternam deseris
Terris Teresa barbaris
Christum datura, aut sanguinem.

Set te manet suavior

Mors, poena poscit dulcior,
Divini amoris cuspide
In vulnus ista concides.

O charitatis victima!

Tu corda nostra concrema,
Tibique Gentes creditas
Averni ab igne libera.

Sit laus Patri cum Filio,

Et Spiritu Paraclito,
Tibique, Sancta Trinitas,
Nunc, & per omne sæculum.
Amen.

ÿ. Specie tua, & pulchritudine tua.

ÿ. Intende, prosperè, procede, & regna.

AD MAGNIFICAT. Añã.
Veni Sponsa Christi, accipe

coronam, quam tibi Dominus præparavit in æternum.

ORATIO.

DEUS, qui illibata præcordia Beatæ Virginis Teresie Sponsæ tuæ, ignito jaculo transfixisti, & charitatis victimam consecrasti: ipsa interveniente, concede, ut corda nostra ardore Sancti Spiritus ferveant, & te in omnibus super omnia diligant. Qui vivis, & regnas cum Deo Patre, &c.

AD MATUTINUM.

INVITATORIUM.

Regem Virginum Domium:
* Venite adoremus.

Psalm. Venite exultemus.

HYMNUS.

Felix dies, qui candida
Instar columbæ, cœlitum,
Ad sacra templa spiritus
Se transtulit Teresie.
Sponsique voces audiit:

Veni soror de vertice
Carmeli ad Agni nuptia:
Veni ad coronam gloriæ.

Te, Sponse Jesu Virginum,
Beati adorem Ordines,
Et nuptiali cantico
Laudent per omne sæculum.
Amen.

Lectioes primi Nocturni:
Scripturæ.

Do.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

Inter cæteras Teresie virtutes præcipuè emicuit dilectio Dei, quæ ad eam in corde ejus exarsit, ut confessarii ipsius Teresie tamquam non hominis, sed Cherubim propriam admirarentur, & celebrarent. Quam etiam Dominus noster Jesus Christus multis visionibus, & revelationibus mirabiliter auxit: quandoque enim data dextera, clavoque extenso, illam in Sponsam suam adoptavit: atque his verbis alloqui dignatus est: deinceps ut vera sponsa meum zelabis honorem jam ipse sum totus tuus, & tu tota mea.

ÿ. Propter veritatem.

LECTIO V.

Aliquando etiam Angelum vidit ignito jaculo sibi præcordia transverberantem: Quod ipsa enarrat his verbis: videbam ad sinistram meam Angelum astantem corporali specie; non erat magnus, sed parvus, formaque pulcherrima, ac vultu sic accenso, & flagrante, ut videretur ex supremis, qui penitus exardent, sive ex iis, qui Seraphim dicuntur. Aspiciebam eum in manibus gestare longum jacu-

lum aureum, & in extremo cuspidis parum ignis: jaculo autem non semel cor meum transverberabat usque ad viscera: hæc verò mihi videbatur secum asportare, cum jaculum educeret, exindeque me prorsus relinquere Dei amore æstantem. Erat quidem tam vehementem dolor vulneris, ut me compelleret in gemitu iteratos prorumpere, & ad eum excellens suavitas, quam in me hic dolor intensissimus ellicit, quod desiderabile non sit, ut auferatur, nec animæ quidquam placeat, nisi Deus ipse.

ÿ. Dilexisti justitiam.

LECTIO VI.

Ex quibus celestibus donis divini amoris flamma in ejus corde ad eum æstuat, ut maximè arduum votum à Deo edocta emisit, efficiendū semper quiddam perfectius esse, & ad majorem Dei gloriæ pertinere, intelligeret. Quin etiam post mortem cuidam moniali per visum manifestavit, se non vi morbi, sed ex intolerabili divini amoris incendio vita excessisse.

ÿ. Afferentur Regi virgines, &c.

In tertio Nocturno, Homilia Sancti Gregorii Papæ in

Ff 2

Evangelio

Evangel. Simile erit regnum
Cœlorum decem Virginibus,
ut in Communi Virginum.

FESTA SEPTEMBRIS.

DIE II. SEPTEMBRIS.

In Festo S. Antonini Martyr.
Duplex.

*Omnia de Communi unius
Martyris.*

ORATIO.

OMnipotens sempiternæ
Deus, qui hunc diem Bea-
ti Antonini Martyris tui so-
lemnitate clarificas: exaudi
preces populi tui, & præsta; ut
quæ fideliter expetit, eo suffra-
gante, consequi mereamur.
Per Dominum nostrum.

Lectioes primi Nocturni:
Fratres debitores, *ut in Com-
muni plurim. Mart.*

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

ANtoninus regali genere
ortus, cum à prima æta-
te Christianam Religionem
coleret, parentibus orbatus, à
Theodorico patruo Tolosæ Re-
ge infideli, Pamie (quod est
Galliæ Narbonensis Oppi-
dum) educatus est. Delato au-
tem ad Regem, quod Chris-
tianus esset, inde discedens,

Romam venit: postea Saler-
num profectus, ibi duodevigi-
nti annos apud pios, & doc-
tos Viros in secessu eremitico
mansit. Sacris deinde ordini-
bus initiatus, Diaconatum sus-
cepit. Quo ex tempore cepit
quam plurimis clarere miracu-
lis, ita ut cæcis visum, sur-
dis auditum, mutis loquelam
restitueret, variis languoribus
oppressos sanaret, inmundos
etiam spiritus ex hominum
corporibus eiecisset. Hujusmo-
di verò miracula, vitæ inno-
centia, & puritas comitaban-
tur, nec à verbi Dei prædica-
tione etiam cum vitæ discrimi-
nate, quando se ei præbebat
ocasio (cum martyrii cupidis-
simus esset) cessabat. In eò
munere cum aliquando siti la-
boraret, elevatis ad Cœlum
oculis, Deum præcatus, bacu-
lo, cui innitebatur, terram per-
cusit, ex qua illic fons ema-
navit, quo ipse, & alii multi
sitim extinxerunt.

¶. Honestum fecit.

LECTIO V.

ALiquot post annos, ad na-
tale solum reversus, &
à patruo susceptus, aliquandiu
cum eo vixit, sed iterum quod
Christianus, & Regiæ Majes-
tatis reus esset accusatus, in te-
ne-

nebricosum carcerem (qui Spe-
lunca votiua dicebatur) com-
pedibus ligatus, sine cibo, &
potu coniecit. Post septem
dies Rex carcerem adiit, existi-
mans juvenem jam inedia
mortuum fuisse, quem cum in-
columen invenisset, quinidè
puerum nobilem Almachium
pondus vinculorum ejus subs-
tantem comperisset; id Magi-
cæ Arti tribuens, puerum è
rupe præcipitari, & Beatum
Antoninum gravioribus vincu-
lis astringi jussit. Interim Rex
in bello periit, puer verò præ-
cipitatus, illasus repertus est,
& Beatus Antoninus ab Ange-
lo solutus compedibus (ut alter
Petrus) liberatus, liberius cœ-
pit Christianos vincos in car-
cere, & extra in Fide Catho-
lica confirmare. Cum autem
Theodorico successisset in
Regnum Gallatus, Antonini
consanguineus, & majores in
Christianos persecutiones exci-
taret, Antoninus à piis Viris
ab ira Regis ereptus, Pamiam
in solitudinem secessit, ubi, &
Almachium puerum reperit.

¶. Desiderium animæ.

LECTIO VI.

IBI in spelunca (quæ Orien-
talis dicebatur propè fon-
tem) simul in orationibus, &

jejunii se exercentes, ab omni
hominum conversatione semo-
ti, diu commorati sunt. Illis
paulò post quidam Joannes
Presbyter Divino instinctu,
simul futurus Martyr, adjungit-
tur. Nam cum venatoris Regii
ex insperato eos reperissent,
& Antoninum cognovissent,
ad Regem deferunt, qui ad se
perductum Antoninum, sic
alloquitur: Quæ te dementia
Antonine cepit, ut tui generis
oblitus, tuis præstigiis homi-
nes dementes, & Regnum nos-
trum perturbes? Cui Antoni-
nus: Non ego, Gallati, quem-
quam demento, sed unum
Deum, cujus est Regnum &
Imperium, prædico. Tuos au-
tem, quos colis Deos, ligneos,
& lapideos, ut falsos, & ina-
licæ respuo. His verbis ira in-
flammatu Rex, illic eum
cum sociis capite plecti, & in
flumen (cui nomen Aregia)
projici juberet. Eorum corpora
à Christianis inventa, honori-
ficè condita sunt: Et Sancti
Antonini dexter humerus cum
brachio, qui insimul etiam
cum capite, feroci ictu, cum
feriretur, abscissus fuerat, in
Ecclesia Palentina, cujus Pa-
tronus existit, ex multò tem-
pore magna cum veneratione